

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/115

URBROJ: 65-22-02

Zagreb, 29. kolovoza 2022.

Hs**NP*022-02/22-01/115*65-22-02**Hs

P.Z. br. 364

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, s Konačnim prijedlogom zakona* koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 24. kolovoza 2022. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana, Stjepana Čuraja, mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/115
URBROJ: 50301-21/21-22-3

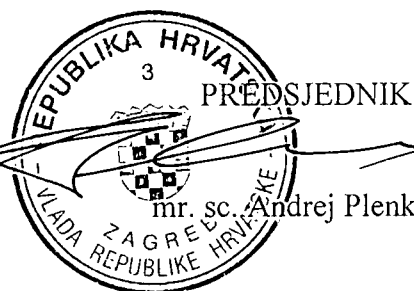
Zagreb, 24. kolovoza 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana, Stjepana Čuraja, mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

mr. sc. Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U
OBITELJI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Prvi Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji donesen je 2003. („Narodne novine“, broj 116/03. - u daljnjem tekstu ZZNO/03). Njime se problem zaštite od nasilja u obitelji prvi put sustavno obradio u jednom propisu. Naime, dotad su o nasilju u obitelji postojale dvije odredbe u Obiteljskom zakonu („Narodne novine“, broj 162/98.), koje su bile predmetom kritika zbog niza sadržajnih manjkavosti i neprovedivosti u praksi. Naime, Obiteljskim zakonom iz 1998. obiteljsko nasilje je prepoznato kao specifičan oblik nasilja te je zabranjeno nasilničko ponašanje bračnog druga ili bilo kojeg punoljetnog člana obitelji (članak 118.). Kršenje te zabrane kažnjavalo se kao prekršaj, zatvorom u trajanju do 30 dana (članak 362.). Međutim, navedene odredbe nisu precizno definirale tko se smatra članom obitelji, a pojam nasilničkog ponašanja u obitelji nisu uopće definirale. Također, prigovaralo se propisivanju prekršajne sankcije Obiteljskim zakonom, i to samo jedne vrste sankcije, bez mogućnosti njene individualizacije.

Iako je ZZNO/03 relativno uspješno odgovorio na navedene kritike i iako je njegova šestogodišnja primjena dovela do značajnih pozitivnih pomaka u području razvoja prevencije i zaštite od nasilja u obitelji, Zakon je i dalje sadržavao određene nedostatke, koji su se ogledali u velikom broju upućujućih odredbi, koje su posljedično rezultirale nedoumicom u njegovoj primjeni, kao i odredbi koje nisu bile usklađene s odredbama Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 107/07.).

Radi uklanjanja uočenih nedostataka, 2009. donesen je novi Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 137/09. - u daljnjem tekstu ZZNO/09). Predmetni je Zakon, kao novine uveo proširenje kruga osoba koje ulaze u pojam obitelj s obzirom na ostale zakone koji uređuju odnose u obitelji, proširenje definicije nasilja u obitelji, kroz propisivanje „ekonomskog nasilja“, kao njegovog pojavnog oblika, kao i pooštavanje zakonske politike kažnjavanja.

Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji iz 2009. u primjeni je bio do 1. siječnja 2018., kada je stupio na snagu novi Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 70/17. - u daljnjem tekstu ZZNO/17). Potreba njegova donošenja, nastala je, među ostalim, kao rezultat činjenice da je 1. siječnja 2013. stupio na snagu novi Kazneni zakon („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21., u daljnjem tekstu: KZ/11). Naime, KZ/11 je definirao značenje izraza članova obitelji i bliskih osoba za potrebe toga Zakona, a koje je u cilju postizanja sveobuhvatne zaštite žrtava nasilja u obitelji, bilo potrebno

uskladiti s krugom osoba na koji će se ZZNO/17 primjenjivati. Također, KZ/11 izmijenio je koncept inkriminiranja obiteljskog nasilja na način da je propisao kažnjavanje nasilničkog ponašanja u obitelji kroz cijeli niz kaznenih djela kao njihov kvalifikatorni oblik. Kritike navedenog koncepta, koje su se ogledale u činjenici, da ponašanja koja u svojoj biti predstavljaju nasilništvo u obitelji nisu pokrivena kaznenopravnom regulativom, nastojale su se otkloniti Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 56/15.), kojim je nasilje u obitelji propisano kao samostalna inkriminacija. O izmjenama kaznenog zakonodavstva, bilo je nužno voditi računa prilikom propisivanja pojavnih oblika nasilja u obitelji u prekršajnom zakonodavstvu, a sve kako bi se izbjegla povreda nacionalnog *ne bis in idem*, koja je u nekoliko navrata rezultirala osudama Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava (predmet: *Maresti protiv Hrvatske*, presuda Europskog suda za ljudska prava od 25. lipnja 2009., broj: 55759/07).

Donošenje ZZNO/17, osim stupanjem na snagu novog nacionalnog kaznenog zakonodavstva, bilo je uvjetovano i potrebom transponiranja odnosno implementiranja europskih i međunarodnih instrumenta u prekršajno zakonodavstvo. Transponiranje Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14. 11. 2012.) i implementacija Konvencije o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Narodne novine - Međunarodni ugovori“, broj 4/18.) u ZZNO/17, prije same ratifikacije, rezultirali su podizanjem pravnih standarda zaštite žrtve, jačanjem njene procesnopravne pozicije, sprječavanjem sekundarne viktimizacije, te hitnošću postupanja svih nadležnih tijela.

Prve izmjene ZZNO/17 predložene su Zakonom o izmjenama i dopuni Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 126/19.). Njime su revidirana važeća zakonska rješenja u pogledu pojavnih oblika nasilja u obitelji, u cilju određivanja jasnijeg kriterija razgraničenja između prekršaja prema ZZNO/17 i kaznenih djela protiv tjelesnog integriteta počinjenih prema bliskoj osobi. Nastavno, predmetnim se izmjenama krug osoba na koji se ZZNO/17 primjenjuje dodatno uskladio sa značenjem izraza i definicijom člana obitelji iz članka 87. stavka 8. KZ/11. Osim toga, prepoznata je potreba provođenja zakonskog pooštavanja prekršajnih kazni u odnosu na pojavne oblike nasilja u obitelji kažnjive sukladno ZZNO/17.

Druga dopuna ZZNO/17, bila je rezultat potrebe njegova usklađenja s Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona, kojim se dopunjava značenje izraza bliske osobe iz članka 87. stavka 9. KZ/11 sadašnjim ili bivšim parterima u intimnoj vezi.

Ovim Prijedlogom zakona predlaže se, kao rezultat potrebe njegova usklađenja sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 57/22.), izmjena odredbi koje sadržavaju pozivanja na hrvatsku kunu, a koje je potrebno izmijeniti prije uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Naime, Republika Hrvatska je potpisivanjem Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Ugovor o pristupanju) postala stranka Ugovora o Europskoj uniji, kao i Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, čime su odredbe temeljnih ugovora Europske unije postale obvezne i za Republiku Hrvatsku. Budući da je uspostava ekonomske i monetarne unije čija je valuta euro definirana Ugovorom o Europskoj uniji iz 1992. (članak 3. pročišćene

verzije tog Ugovora), Republika Hrvatska je putem Ugovora o pristupanju preuzela obvezu uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj nakon što budu ispunjeni propisani uvjeti kao i odredbe propisa koje se odnose na države članice Europske unije (u daljnjem tekstu: država članica) u kojima je euro službena valuta. Iste odredbe obvezuju sve države članice koje su Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: EU) pristupile nakon potpisivanja Ugovora o Europskoj uniji.

U listopadu 2017. Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) i Hrvatska narodna banka predstavile su Strategiju za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Eurostrategija), u kojoj su, između ostalog, detaljno analizirane koristi i troškovi uvođenja eura kao službene valute, a iz koje proizlazi da će u slučaju Republike Hrvatske prednosti znatno premašiti nedostatke. U Eurostrategiji je također utvrđeno kako Republika Hrvatska ispunjava sve formalne kriterije za uvođenje eura, osim kriterija koji se tiče dvogodišnjeg sudjelovanja u Europskom tečajnom mehanizmu (u daljnjem tekstu: ERM II).

Nakon toga, u srpnju 2020. Republika Hrvatska je ušla u ERM II, a Vlada je na sjednici održanoj 23. prosinca 2020. donijela Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom (u daljnjem tekstu: Nacionalni plan), u kojem je sadržan pregled svih važnijih aktivnosti koje će sudionici priprema za uvođenje eura, iz privatnog i javnog sektora, provoditi u okviru priprema za uvođenje eura. Nacionalnim planom su pojašnjena temeljna načela za provedbu postupka uvođenja eura, kao i sam tijek zamjene valuta, dan je pregled pravnog okvira na razini EU koji uređuje pitanje upotrebe eura kao zajedničke valute te je opisana potrebna prilagodba nacionalnog zakonodavstva za uvođenje eura.

S tim u svezi, temeljem članka 31. stavka 3. Zakona o Vladi Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 150/11., 119/14., 93/16., 116/18. i 80/22.), Vlada je na sjednici održanoj 16. rujna 2021., donijela Zaključak kojim se s ciljem provedbe Nacionalnog plana, utvrđuje popis zakona i podzakonskih propisa koje će biti potrebno izmijeniti, radi pune prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, sukladno Odluci o donošenju Nacionalnog plana zamjene hrvatske kune eurom („Narodne novine“, broj 146/20.).

Slijedom navedenog, Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, br. 70/17., 126/19. i 84/21.) uvršten je u I. skupinu zakona koji sadržavaju značajnija pozivanja na hrvatsku kunu i koje je potrebno izmijeniti prije uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, a koje izmjene su predložene ovim Prijedlogom zakona.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Ovim Prijedlogom zakona predlaže se odredbe Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji koje sadržavaju pozivanja na hrvatsku kunu (članak 22., članak 23. i članak 24.) izmijeniti na način da se iznosi u kunama zamijene iznosima u eurima. Predmetni iznosi izračunati su korištenjem fiksnog tečaja konverzije koji je određen na razini 1 euro=7,53450 kuna, a utvrđen je Uredbom Vijeća (EU) 2022/1208 od 12. srpnja 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2866/98 u pogledu stope konverzije eura za Hrvatsku. Prilikom preračunavanja granica novčanih kazni u člancima 22., 23. i 24. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji korišteno je pravilo iz članka 69. stavak 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj o zaokruživanju dobivenog iznosa na nižu deseteticu.

Izmijenjene odredbe stupit će na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Donošenjem Zakona o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i njegovim stupanjem na snagu, danom uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj odredbe Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji koje se odnose na izricanje novčanih kazni biti će izražene u valuti koja će postati zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj, odnosno euro.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona sredstva su osigurana u okviru redovnog poslovanja razdjela 109 - Ministarstva pravosuđa i uprave te nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), zakon se može donijeti po hitnom postupku, kada to zahtijevaju osobito opravdani razlozi.

Ovim Prijedlogom zakona se Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji prilagođava predstojećem uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj iz čega je razvidna potreba hitnosti u postupanju. Slijedom navedenoga, predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji (Narodne novine, br. 70/17., 126/19. i 84/21.) u članku 22. stavku 1. riječi: „2000,00 kuna“, zamjenjuju se riječima: „260,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „6000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „790,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „7000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „920,00 eura“.

U stavku 4. riječi: „8000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.060,00 eura“.

U stavku 5. riječi: „12.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.590,00 eura“.

U stavku 6. riječi: „17.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „2.250,00 eura“.

Članak 2.

U članku 23. riječi: „3000,00 kuna do 10.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „390,00 eura do 1.320,00 eura.“.

Članak 3.

U članku 24. riječi: „3000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „390,00 eura“.

Članak 4.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članke 1. – 3.

Ovim se člancima propisani minimumi i maksimumi novčanih kazni izraženi u kunama zamjenjuju novčanim kaznama propisanim u eurima.

Prilikom preračunavanja granica novčanih kazni korišteno je pravilo iz članka 69. stavak 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj o zaokruživanju dobivenog iznosa na nižu desetnicu. Propisane kazne su neznatno ublažene zaokruživanjem dobivenog iznosa na nižu desetnicu, jer u slučaju kada bi propisane kazne u eurima bile strože od onih koje su propisane u kunama, zbog načela primjene blažeg propisa i vremenskog važenja prekršajnog zakonodavstva iz članka 3. Prekršajnog zakona, tijela javne vlasti bi prilikom izricanja kazne bila obvezna primijeniti blaži propis.

Odredbe će stupiti na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odnosno na dan kada će euro postati službena novčana jedinica i zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj, a do tad će se primjenjivati novčani prag izražen u kunama.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu i njegova objava u „Narodnim novinama“. S obzirom da se Prijedlogom zakona predlažu isključivo izmjene povezane s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, sve odredbe Zakona stupaju na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU**Članak 22.**

(1) Tko počini nasilje iz članka 10. ovoga Zakona, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 2000,00 kuna ili kaznom zatvora do 90 dana.

(2) Tko ponovi nasilje iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 6000,00 kuna ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 30 dana.

(3) Tko u nazočnosti djeteta ili osobe s invaliditetom ili osobe starije životne dobi počini nasilje iz članka 10. ovoga Zakona, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 7000,00 kuna ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 45 dana.

(4) Tko ponovi nasilje u obitelji iz stavka 3. ovoga članka, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 8000,00 kuna ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 60 dana.

(5) Ako je nasilje iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta ili osobe s invaliditetom ili osobe starije životne dobi, počinitelj će se kazniti za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 12.000,00 kuna ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 70 dana.

(6) Tko ponovi nasilje u obitelji iz stavka 5. ovoga članka, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 17.000,00 kuna ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 80 dana.

Članak 23.

Osobe iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona koje ne prijave policiji ili državnom odvjetništvu počinjenje nasilja u obitelji za koje su saznale u obavljanju svojih poslova, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od najmanje 3000,00 kuna do 10.000,00 kuna.

Članak 24.

Počinitelj nasilja u obitelji koji ne postupa u skladu s izrečenom zaštitnom mjerom kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 3000,00 kuna ili kaznom zatvora od najmanje deset dana.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću.

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, s Konačnim prijedlogom Zakona.
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izvješćivanje
Datum dokumenta	11. kolovoza 2022.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, s Konačnim prijedlogom Zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Za izradu Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, s Konačnim prijedlogom Zakona Radna skupina nije osnovana.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Prijedlog Zakona objavljen je 26. srpnja 2022. godine na portalu e-savjetovanje. Javno savjetovanje bilo je otvoreno do 10. kolovoza 2022. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Autonomna ženska kuća Zagreb
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Vidi dokument Analiza dostavljenih primjedbi.

Troškovi provedenog savjetovanja	Za provedbu savjetovanja nisu bila potrebna financijska sredstva.
----------------------------------	---

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, s Konačnim prijedlogom Zakona

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Autonomna ženska kuća Zagreb	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI	<p>Iako je prijedlog izmjena zakona usmjeren na usklađenja koja je potrebno izvršiti u odnosu na očekivanu promjenu valute u Eur, zalažući se za prava žena i zaštitu od rodno uvjetovanog nasilja ustrajemo u slijedećem prijedlogu:</p> <p>Predlažemo da se izmjenama i dopunama obuhvati članak 10. ZZNO na način da se u briše točka 4. stavka 1 - riječi spolno uznemiravanje. Predlažemo promjenu kazneno pravne politike budući su u tijeku izmjene i dopune KZ te ustrajemo u prijedlogu da spolno uznemiravanje ne bude predmetom razmatranja u prekršajnim nego u kaznenim postupcima, budući dovodi do nepotrebnog dualiteta i daljnjih problema razgraničenju u primjeni zakona i pravila ne bis in idem. Uz navedeno, procesuiranje seksualnog uznemiravanja kroz prekršajni postupak, predstavlja banaliziranje ozbiljnog nasilja koje pretežito pogađa žene. Njime se ne postiže svrha kažnjavanja niti specijalnom niti generalnom prevencijom, a paralelno s navedenim obezvrjeđuju se prava žena. Čl. 40. Istambulske konvencije nalaže obvezu Republici Hrvatskoj da poduzme mjere kojima će osigurati da svaki oblik neželjenog verbalnog, neverbalnog ili tjelesnog ponašanja seksualne naravi s ciljem ili učinkom povrede dostojanstva neke osobe, osobito ako stvara zastrašujuće, neprijateljsko, degradirajuće, ponižavajuće ili uvredljivo ozračje, bude predmet kaznenih ili drugih pravnih sankcija. Spolno uznemiravanje na koje se primjenjuje ZZNO i čl. 156.. KZ predstavlja protupravna djela koja nesrazmjerno pogađaju žene, stoga AŽKZ smatra da promjene zakonskog okvira, nakon ratifikacije Konvencije, trebaju dovesti do željenih promjena u vidu snažnijeg i jasnijeg odgovora države na rodno uvjetovano nasilje. AŽKZ i Centar za žene žrtve rata Rosa predlaže da se čl. 156. uskladi sa Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava I sa Istambulskom konvencijom te</p>	Nije prihvaćen	<p>Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 23. prosinca 2020. godine donijela Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom, u kojem je sadržan pregled svih važnijih aktivnosti koje će sudionici priprema za uvođenje eura, iz privatnog i javnog sektora, provoditi u okviru priprema za uvođenje eura.</p> <p>S tim u svezi, Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (Narodne novine, br. 70/17, 126/19 i 84/21) uvršten je u I. skupinu zakona koji sadržavaju značajnija pozivanja na hrvatsku kunu i koje je potrebno izmijeniti prije uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, a koji zakon je, sukladno točki 4. Zaključka Vlade Republike Hrvatske, usmjeren isključivo na provedbu prilagodbe uvođenju eura i u kojim su sve odredbe izmijenjene isključivo zbog te prilagodbe te je iz navedenog razloga razvidna potreba donošenja ovoga Zakona po hitnom postupku.</p> <p>Slijedom navedenoga, Vaš prijedlog izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji biti će razmotren prilikom sljedećih izmjena i dopuna Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji.</p>

			<p>da da čl. 40 Istambulске konvencije bude ugrađen kao osnovni oblik djela, a da sadašnji čl. 1. postane kvalifikatorni oblik djela, time da su dodane i riječi : prema bliskoj osobi i ako je djelo počinjeno iz mržnje. Radi se o kazneno pravnoj politici Republike Hrvatske koja mora percipirati događanja i svjedočanstva žena koje su u posljednje vrijeme javno progovorile o proživljenom seksualnom uznemiravanju. Intenzitet djela može biti takav da nije potrebno njegovo ponavljanje da bi bio predmetom razmatranja u kaznenom postupku. Javno poznati slučaj epiloga je imao u nezakonitoj sudskoj odluci i javnoj isprici predsjednika Vrhovnog suda RH. Jednako tako, odnos nadređenosti nije sam po sebi dovoljan kriterij da bi djelo bilo predmetom kaznenopravnog postupka. Ključno je što mi kao društvo želimo postići represivnim odgovorom, a dosadašnji primjeri pokazuju da pravni propisi de lege lata nisu prihvatljivi jer ne zadovoljavaju minimalne standarde zaštite ženskih ljudskih prava i da moraju biti promijenjeni. Radnoj skupini za izmjene KZ predloženo je da tekst izmjene i dopune čl. 56. KZ-a glasi:</p> <p>Spolno uznemiravanje 1. Tko spolno uznemirava drugu osobu; kaznit će se kaznom zatvora do tri godine. 2. Tko spolno uznemirava drugu osobu kojoj je nadređen ili koja se prema njemu nalazi u odnosu zavisnosti ili koja je posebno ranjiva zbog teške bolesti, invaliditeta, ovisnosti, trudnoće, teške tjelesne ili duševne smetnje, ili prema bliskoj osobi ili je djelo počinjeno iz mržnje; kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina. 3. Spolno uznemiravanje je svako verbalno, neverbalno ili fizičko neželjeno ponašanje spolne naravi koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobi, koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje. 4. Kazneno djelo iz ovog članka progoni se po službenoj dužnosti. U skladu sa navednim prijedlogom, predlažemo brisanje spolnog uznemiravanja kao oblika prekršaja iz čl. 10. ZZNO.</p>		
--	--	--	---	--	--